

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТУ СХІДНОЇ ТА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота

з корейської філології

на тему:

**ХАРАКТЕРИСТИКА КОСМОГОНІЧНИХ УЯВЛЕНЬ
У КОРЕЙСЬКИХ МІФАХ: ЛІНГВОПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ**

Студентки групи Кор 25-21

факультету східної і слов'янської філології

денної форми навчання

Освітньої програми:

Корейська мова і література та

переклад, західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізація 035.066 Східні мови

та літератури (переклад включно),

перша - корейська

Мозохіної Поліни Вячеславівни

Науковий керівник:

Пророченко Наталія Олександрівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛІНГВОПРАГМАТИКИ ЯК РОЗДІЛУ СЕМІОТИКИ	6
1.1. Основні наукові підходи до визначення лінгвопрагматики	6
1.2. Лінгвопрагматика в структурі сучасного мовознавства	10
Висновки до Розділу 1	14
РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА КОСМОГОНІЧНИХ УЯВЛЕНЬ У КОРЕЙСЬКИХ МІФАХ: ЛІНГВОПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ	17
2.1. Лінгвопрагматичні аспекти у корейському міфі «천지왕본풀이».....	17
2.2. Характеристика лінгвопрагматичних аспектів у обраних творах корейської міфології	20
Висновки до Розділу 2	23
ВИСНОВКИ	26
АНОТАЦІЯ	31
СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ	32

ВСТУП

Лінгвопрагматика є галуззю лінгвістики, що вивчає вживання мови в контексті комунікації та його вплив на розуміння мовлення. Вона зосереджується на вивченні того, як мовлення сприймається та інтерпретується слухачами, оскільки реальне розуміння мовлення залежить від контексту, ситуації та інших факторів.

Дослідження лінгвопрагматичних аспектів мови дозволяє краще зрозуміти, як люди використовують мову в конкретній комунікативній ситуації. Це допомагає вивчити взаємовідносини між мовними засобами та їхньою функціональністю, а також розкрити суспільні, культурні та психологічні аспекти мовлення. Дослідження лінгвопрагматичних аспектів можуть мати важливе значення для розвитку мовленнєвих технологій, психолінгвістики та міжкультурної комунікації.

Корейські космогонічні міфи є складною і захоплюючою частиною культурної спадщини Кореї. Корейські космогонічні міфи не тільки розповідають про походження світу, але й відображають культурні цінності і переконання корейців. Вони багаті на символіку та моральні уроки, які є важливими для корейського народу.

Лінгвопрагматика в міфах вивчає взаємодію мови та культурного контексту у міфологічних текстах. Це дослідження включає аналіз мовних засобів, вживаних у міфологічних оповідях, а також вивчення рольових функцій мови в цих текстах. Лінгвопрагматика розглядає вплив мови на сприйняття міфу, його специфіку та мету.

У міфологічних текстах мова може виконувати різні функції. Наприклад, вона може передавати символічне значення та глибинне

місто, яке залучається для створення атмосфери міфу. Лінгвопрагматика вивчає як міфологічні герої використовують мову для досягнення своїх цілей, включаючи вплив на читача чи слухача.

Крім того, лінгвопрагматика в міфах вивчає мовні варіанти, які використовуються живими мовами для передачі міфологічної інформації. Дослідження лінгвопрагматики в міфах може допомогти розкрити глибинні значення та інтерпретації міфологічних оповідей.

Актуальність роботи пояснюється тим, що таке дослідження допомагає вивчити взаємовідносини між мовними засобами та їхньою функціональністю, розкрити суспільні, культурні та психологічні аспекти мовлення. Його результати мають важливе значення для розвитку мовленнєвих технологій, психолінгвістики та міжкультурної комунікації. Аналіз лінгвістичних особливостей південнокорейських космогонічних міфів, дозволяє глибше зрозуміти регіональну культурну ідентичність Південної Кореї.

Мета дослідження – висвітлення основних характерних рис традиційної корейської космогонії та лінгвопрагматичних аспектів в міфічних творах.

Для досягнення поставленої мети ми ставимо перед собою такі **завдання**:

- 1.) Виявити та зіставити теоретичні підходи до визначення лінгвопрагматики.
- 2.) Уточнити уявлення про основні положення загальної теорії лінгвопрагматики та визначити її роль в сучасному мовознавстві.
- 3.) Здійснити розгляд сюжетної лінії обраних корейських космогонічних міфів для наступного аналізу лінгвопрагматичних аспектів, які вони містять.

4.) Відокремити і проаналізувати лінгвопрагматичні аспекти в корейських міфічних творах.

Об’єкт дослідження – корейські космогонічні міфи.

Предмет дослідження – лінгвопрагматичний аспект корейських космогонічних міфів.

Матеріалом цього дослідження слугують певна кількість художніх засобів та символічних образів корейської мови, відібрані з «천지왕본풀이» та «해와 달이 된 오누이».

Методи дослідження - метод порівняльного аналізу, який використовується для визначення характеристик лінгвопрагматичних аспектів в космогонічних міфах Кореї, метод суцільної вибірки дозволив відокремити лексичні одиниці із космологічних міфів з метою формування фактичного матеріалу дослідження.

Практичне значення даної роботи полягає у тому, що вона сприятиме покращенню навичок міжкультурного розуміння та перекладу корейських текстів студентами та перекладачами. Її результати можуть бути використані у педагогічній діяльності для вдосконалення освітнього процесу, у тому числі для викладання таких дисциплін «Історія корейської літератури».

Наукова новизна даної роботи полягає у тому, що дістало подальший розвиток дослідження лінгвопрагматичних аспектів, які містяться в південнокорейських космогонічних міфах.

Структура курсової роботи. Робота складається з вступу, двох розділів, та висновків до них, загальних висновків, списку використаної літератури, який містить 12 позицій. Загальний обсяг роботи становить 32 сторінки.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛІНГВОПРАГМАТИКИ ЯК РОЗДІЛУ СЕМІОТИКИ

1.1. Основні наукові підходи до визначення лінгвопрагматики

Лінгвопрагматика є розділом семіотики, який вивчає зв'язок між мовою та апелятивною функцією, тобто вплив мови на почуття, думки та поведінку людей. Вона базується на теоретичних засадах семіотики, яка розглядає мову як систему знаків, що мають значення і використовуються для передачі інформації.

Наголошення на комунікативних аспектах у вивченні мовних одиниць зумовлено і тим, що лінгвопрагматику визначають як науку, що вивчає мову «не «саму в собі й для себе», а як засіб, що використовує людина у своїй діяльності». Цей підхід охоплює і лінгвофілософське, і комунікативне трактування лінгвопрагматики. І. Самаріна щодо вивчення пропонує визначення лінгвопрагматики як розділу прагматики, що «символізує нову наукову парадигму, що досліджує використання людьми природної мови як знаряддя соціальної дії та взаємодії в умовах конкретної ситуації спілкування на основі спеціальної системи правил, постулатів і стратегій». Сюди узалежнено питання, пов'язані з мовцем, реципієнтом, їхньою взаємодією у процесі комунікації, ситуацію спілкування, а також вибір мовних засобів для впливу на адресата.

Основними поняттями, які використовуються в лінгвопрагматиці, є комунікативна компетенція, що є здатністю особистості встановлювати, застосувати і підтримувати у конкретному спілкуванні знання мови, способи взаємодії та необхідні контакти з оточуючими людьми, певна сукупність знань, умінь та навичок роботи у групі, що забезпечують ефективне спілкування,

передбачають уміння змінювати глибину і коло спілкування, розуміти й бути зрозумілим для партнера у процесі спілкування, «промовний акт», що є цілеспрямованою мовленнєвою дією, що здійснюється згідно з принципами і правилами мовленнєвої поведінки, прийнятими в даному суспільстві; мінімальна одиниця нормативної соціомовленнєвої поведінки, що розглядається в межах прагматичної ситуації, «речення», «семантична роль», що є це різним відношенням, у які може вступати група іменника стосовно дії чи стану, схарактеризованих головним дієсловом, "інтерактивне спілкування, що є особливою формою комунікації, в процесі якої відбувається взаємодія людей один з одним в мережі Інтернет, та здійснюється шляхом обміну знаковими, та/або мультимедійними повідомленнями та "контекст". Ці поняття дозволяють вивчати структуру комунікативних актів, їхні формальні та семантичні аспекти, а також вплив контексту та розуміння інформації.

Нині в лінгвістичній прагматиці сформувалося кілька потужних напрямів досліджень. Один із них пов'язаний з теорією мовленнєвих актів Дж. Остіна та його послідовників: Дж. Серля, Д. Вандервекена, Дж. Вершуерена, Д. Вундерліха, Т. ван Дейка, О. В. Падучевої, І. П. Сусова та ін. Другий напрям ґрунтується на теорії правил і конвенцій мовленнєвого спілкування, дослідниками були: Г. П. Грайс, Дж. Ліч, Е. Гофман та ін. У межах третього напрямку розглядаються проблеми, пов'язані з характером знань та інтерпретаційних потреб комунікантів, це явище досліджували: М. Макаров, І. Кобозєва та ін. (Бацевич Ф.С., 2009)

Основним методологічним підходом в лінгвопрагматиці є функціональний аналіз, який дозволяє досліджувати функції мови в суспільстві, а також вплив мовленнєвих актів на соціальні відносини. Для аналізу використовуються різні методи, зокрема, контекстуальний аналіз, прогностичний аналіз, дискурсивний аналіз та інші.

Існують різні наукові підходи до визначення лінгвопрагматики, особливо залежно від підходу і методології, що застосовуються дослідниками. Основні наукові підходи до визначення лінгвопрагматики включають:

1. Структурний аналіз - він складається з вивчення компонентів конкретних мовних явищ і народився в рамках парадигми системної структурної науки. Він реалізується у вигляді дистрибутивного аналізу, компонентів, трансформацій, специфічних методів прямих компонентів, серед яких компоненти та трансформації активно використовуються в прагматиці мови. Хоча структурний аналіз має давню історію і зумовлений традиційними підходами до аналізу мовних явищ, структурний аналіз використовується при вивченні «мови в дії», оскільки він спрямований на розкриття сутності мови в цілому, це практично неможливо думати без цього. Він формується через вивчення кожного компонента. Селіванова визначає структурний аналіз як внесок у «пізнання внутрішньої організації мови як системи з властивими інваріантними елементами, які корелюють зі специфічними когнітивними функціями, регульованими в мові», у цьому сенсі структурний аналіз є важливим у лінгвістичній прагматиці. (Селіванова, 2008, ст. 55)

2. Дискурс - аналіз, пов'язаний із виявом суб'єктивного чинника в спілкуванні, у вивченні насамперед спонтанної усної комунікативної взаємодії та різних типів дискурсів. Найпопулярнішими методиками дискурс-аналізу є конversaційний аналіз та аналіз суміжних пар. Через термінологічні хитання у визначенні дискурсу, така ж ситуація спостерігається і з дискурс - аналізом, у межах якого розрізняють критичний дискурс - аналіз та історичний дискурс - аналіз. Критичний дискурс-аналіз «концептуалізує мову як форму соціальної практики» та покликаний продемонструвати, що мова і соціальна структура взаємовпливають одна на одну. На думку О. Селіванової, завданнями дискурс аналізу є «дослідження соціальної, текстуальної та психологічної

контекстуалізації дискурсу, його зразків і жанрів із певним набором змінних (соціальних норм, ролей, статусів комунікантів, їхніх конвенцій, стратегій, показників інтерактивності й ефективності спілкуванні), вивчення закономірностей досягнення комунікантами комунікативної кооперації або чинників породження комунікативного конфлікту, способів реалізації комунікативного суперництва; опис інституційних форм і типів дискурсів тощо». І в цьому трактуванні дискурс-аналіз є основним методом дослідження ПД у лінгвопрагматичному аспекті, зокрема в межах КС і КТ. (Селіванова, 2008, ст. 626 - 627)

3. Контент - аналіз передбачає кількісний опис комунікації, тобто певні підрахунки мовних одиниць, що функціонують у текстах і дискурсах, дають достатньо об'єктивні результати щодо елементарних мовних одиниць та особливостей їхньої семантики й функціонування в комунікативному процесі. Одиницями контент-аналізу є найменші компоненти текстів, у яких з'ясовують частотність і характер змінних (властивості категорій). Контент-аналіз в основному використовується в дослідженнях мас-медійної комунікації та дозволяє відстежувати об'єктивні показники зміни функціональних можливостей мовних одиниць у динаміці.

4. Трансакційний аналіз передбачає виокремлення трьох типів психологічних ролей, або его - станів (Дитина, Дорослий і Батько), що зумовлює відповідну мовленнєву поведінку особистості. Для «Дитини» характерно відверте вираження емоцій, неврівноваженість, відкритість, захоплення ситуацією, відсутність критичності тощо. Для «Батька» характерні такі риси мовленнєвої поведінки, як дидактизм, акцент на виховання, увага до помилок, вміння прийти на допомогу тощо. Для «Дорослого» характерна демонстрація раціональної мовленнєвої поведінки, аналіз власних і чужих вчинків, опертя на раціональне сприйняття світу тощо. Кожна мовна особистість обирає ту модель

поведінки, яка, на їхню думку, є найбільш ефективною за певних умов. Тому суть трансактного аналізу полягає у виявленні транзакцій, тобто конкретних типів взаємодії між психологічними ролями, які обирає комунікант.

5. Інтент - аналіз передбачає виявлення реальних намірів (інтенцій) комунікантів «за особливостями їх мовлення, комунікативної поведінки загалом із застосуванням спеціальних методик і прийомів аналізу живого мовлення». (Бацевич Ф.С., 2010, ст. 40) Фактично традиційна лінгвістика вивчає сказане і написане, тобто результати мовної діяльності, а часто приховані наміри мовців залишаються поза увагою дослідників. У лінгвістичній прагматиці фаза висловлювання, яка відповідає наміру мовця, є однією з найважливіших, тому розглядається з різних аспектів. Так, С. Шабат - Савка визначає інтенцію як комунікативну категорію, що «репрезентує ментальний світ людини в синтаксично окреслених, модельно-релевантних реченневих реалізаціях», актуалізуючі синтаксичний аспект. Інтент - аналіз є пріоритетним методом дослідження ПК: на першому етапі визначають конкретний зміст тексту та очевидність його інтенційного плану, а на другому етапі – подають «експертну кваліфікацію інтенції, що лежить в основі аналізованого висловлення» – ця процедура отримала назву «техніка виявлення змістових інтенцій». (Шабат-Савка С.Т., 2005, ст. 50)

Таким чином, лінгвопрагматика як розділ семіотики є важливим напрямом досліджень, що вивчає вплив мови на комунікацію та способи її впливу на людську поведінку та взаємовідносини.

1.2. Лінгвопрагматика в структурі сучасного мовознавства

Мову як засіб людського спілкування тлумачать неоднаково не лише в різноманітних напрямках досліджень, а й у межах однієї науки. За підрахунками

вчених, у ХХ ст. лінгвісти, філософи, фахівці із проблем штучного інтелекту запропонували понад 20 тис. визначень мови. Однак, попри розмаїття підходів до тлумачення поняття «мова», в сучасній науці таки сформоване загальне уявлення про цей феномен. Автор словникової статті «Лингвистического энциклопедического словаря» А. Кібрік дає двазначення терміна мова: 1) людська мова загалом, мова як певний клас знакових систем; 2) етнічна, або «ідіоетнічна», мова — конкретна реально існуюча знакова система, що використовується певним соціумом, у певний час і на певній території.

Лінгвопрагматика як окрема галузь мовознавства почала формуватися в середині минулого століття. Теоретичні засади цієї науки сформульовано у працях засновників лінгвопрагматики – Дж. Остіна, Дж. Сьорля, Г. Грайса та інших, що отримали назву «теорії мовленнєвих актів» (далі – ТМА). ТМА пропонує нову модель комунікативної ситуації, у якій, крім традиційних компонентів – мовця, адресата, повідомлення, наявні ще й комунікативний намір (мета комунікативної взаємодії) та результат. Основні положення було викладено у програмній праці Дж. Остіна «How to do things words» («Слово як дія»).

У цій роботі Дж. Остін звертає увагу на те, що не всі висловлювання в природній мові щось описують, стверджують або заперечують, тобто не всі вони є судженнями, існує також окрема група висловлювань, які становлять певні дії в хід висловлювань — клятви, обіцянки, гарантії тощо.

Дж. Остін називав такі висловлювання перформативними, описував їх, представляв власну типологію перформативних висловлювань, визначав їх особливі характеристики. Перформативи характеризуються рівноправністю, ізохронністю, перевіряльністю, певною граматичною виразністю, наявністю певної сили мовця. (J. L. Austin, 1962)

Також одні з найперших досліджень у галузі лінгвопрогматики можна відслідкувати до 1970-х років. Одним з ранніх дослідників був Пол Грайс, який розробив теорію акціональнопрогматичної структури мовлення. Грайс вважав, що мовлення виконує не лише інформативну функцію, але й вчиняє акції, такі як запитання, обіцянки, вибачення тощо. Він досліджував, як ці акції впливають на розуміння між співрозмовниками.

Ще одним з важливих дослідників у цій галузі був Херберт Клюдж, який розробив теорію принципів спілкування. Він вважав, що комуніканти спільно працюють, дотримуючись певних норм і правил взаємодії, щоб досягти ефективного комунікаційного процесу.

Швейцарський лінгвіст Фердинанд де Соссюр виокремив два модуси існування явищ мови: «власне» мову і мовлення. У другій половині ХХ — початку ХХІ ст. постав третій модус — Комунікація. Особливостями лінгвістики цього періоду є динамізація мови як об'єкта дослідження та антропоцентричне її сприйняття і вивчення.

У лінгвістичній науці 1960-1970-х років відбувся «прагматичний поворот». Це спонукало вчених звернутися до прагматичних елементів використання мови, тобто мовної прагматики. Керується принципами динамічного підходу до мови, заснованого на концепції діяльності. Прагматика включає питання, пов'язані з динамічною теорією текстів, появою дискурсивного аналізу та теорії дискурсу загалом, комунікативним синтаксисом, соціолінгвістикою та психологією та іншими галузями, а також питання, пов'язані з темою, реципієнтом мовлення, і так далі.

Одночасно з розвитком прагматичної лінгвістики, яка тоді вважалася комунікативною лінгвістикою, народжувалися ідеї про когнітивний підхід до мови, які почали домінувати в науці про мовлення на початку 1980-х рр. Когнітивна лінгвістика зосереджується на проблемах мови як

загальнокогнітивний механізм представлення і перетворення різноманітної інформації за допомогою специфічних (лінгвістичних) знаків. Як галузь дослідження, когнітивна лінгвістика тісно пов'язана з когнітивною психологією, теоріями штучного інтелекту, генерації та сприйняття мовлення, семіотикою та іншими галузями гуманітарних досліджень. Саме в цей час зароджується «конкуренція» між комунікативною функцією мови, яка є основною, та когнітивною, яка існує в єдності. Мислення починається у сфері спілкування, а спілкування неможливе без елементів мислення. Проте вплив концепцій Е. Гуссерля, Л. Вітгенштейна та інших філософів ХХ століття привів до розуміння того, що комунікативна, когнітивна, емоційна та інші функції цілком і повністю залежать від основної функції мови – символів. У сучасному мовознавстві вона також визнається провідною, підпорядкованою іншим функціям мови.

Художні засоби в мові також можуть розглядатися як лінгвопрагматичний аспект, оскільки вони впливають на сприйняття тексту та спілкування між мовцями. Використання різноманітних художніх прийомів, таких як метафори, порівняння, епітети тощо, дозволяє створювати емоційно насичені та образні висловлювання, які залучають увагу читача або співрозмовника. Ці засоби допомагають передати певні емоції, настрої та ідеї через мову, роблячи комунікацію більш ефективною та цікавою.

В сучасному світі лінгвістична прагматика тісно взаємодіє з такими напрямками гуманітарних досліджень як: лінгвістика, комунікативістика, теорія мовленнєвої діяльності, філософія мови, семіотика, психологія, теорія інформації, нейрофізіологія, журналістика, політологія, теорія реклами, конфліктологія, менеджмент і PR-технології.

Отже, на початку ХХІ століття лінгвістика постала як розвинена наука з багатою історією, розгалуженою системою внутрішніх і зовнішніх зв'язків, визначеним предметом і об'єктом дослідження. У системі гуманітарних

дисциплін вона є центром, «тренуванням» для розробки, застосування та перевірки нових ідей і концепцій.

Висновки до Розділу 1

В першому розділі ми дізнались, що лінгвопрагматика як окрема галузь мовознавства почала формуватися в середині минулого століття.

Теоретичні засади цієї науки сформульовано у працях лінгвістів та мовознавців, що наразі вважаються засновниками лінгвопрагматики – Дж. Остіна, Дж. Сьорля, Г. Грайса та інших, що отримали назву «теорії мовленнєвих актів».

Вирізняли п'ять основних наукових підходів до визначення лінгвопрагматики:

- Структурний аналіз - вивчає структурні особливості мовних одиниць та їхні взаємозв'язки в контексті мовленнєвої діяльності. Цей аналіз допомагає розкрити значення мовленнєвих висловлювань, їхні функції та вплив на співрозмовника. Важливим аспектом структурного аналізу є розуміння семантичних, синтаксичних та стилістичних особливостей мови на різних рівнях її організації.

- Дискурс - аналіз - це метод вивчення мови, який досліджує текстові вислови з точки зору їхньої структури, змісту та контексту. Досліджуючи дискурс, мовознавці приділяють увагу тому, як інформація організована в мовленні, як вона впливає на сприйняття аудиторією та які соціокультурні фактори можуть впливати на мовні взаємодії.

- Контент - аналіз - це метод дослідження, який використовується для вивчення мовних даних з метою виявлення зв'язків між мовним виразом і його використанням у прагматичному контексті. Він допомагає розуміти, як

мовні елементи впливають на спосіб сприйняття мовлення та взаємодії між учасниками комунікації.

- Трансакційний аналіз - є методом вивчення комунікативних актів, які виникають у процесі спілкування між людьми. Цей підхід допомагає розкрити сутність спілкування через аналіз взаємодій мовної діяльності учасників комунікації, їх мовленнєвих дій та взаємовідносин. Такий аналіз дозволяє встановлювати мотиви і цілі спілкування, розкривати особливості комунікативних стратегій, а також розуміти вплив мовленнєвих дій на взаємодію між партнерами у спілкуванні.

- Інтент - аналіз - це процес визначення чи розуміння інтенції або мети за допомогою мовних засобів. Це важливий аспект вивчення мови, який допомагає розуміти, що собою являє вислів або дія говорячого. У веб-пошуку та комунікації з штучним інтелектом, аналіз інтенції допомагає зрозуміти, що користувач насправді шукає або яку мету він переслідує, щоб надати більш точні результати або відповіді.

Також, дізнались, що лінгвопрагматика в структурі сучасного мовознавства є важливою галуззю, яка вивчає використання мови в конкретних комунікативних ситуаціях. Вона досліджує, як мовні засоби взаємодіють з контекстом і сприймаються адресатом, а також як вони відображають соціокультурні норми та стереотипи.

Нині лінгвопрагматика є необхідним компонентом мовознавства, оскільки допомагає у розумінні того, як мова функціонує у суспільстві. Вивчення вживання мови у певних контекстах дозволяє краще розуміти смислові нюанси, інтенції та комунікативні стратегії людей.

Враховували, що лінгвопрагматика постійно змінюється в залежності від культурних та соціальних тенденцій. Тому важливо проводити постійні

дослідження у цій галузі, щоб відслідковувати нові тенденції та адаптувати підходи до вивчення мови.

Загалом, лінгвопрагматика в сучасному мовознавстві відіграє ключову роль у розумінні природи мовленнєвої діяльності та сприяє покращенню комунікативних навичок у сучасному світі.

Зазначили, що сьогоденна лінгвістична прагматика співдіє з такими напрямками гуманітарних досліджень як: лінгвістика, комунікативістика, теорія мовленнєвої діяльності, філософія мови, семіотика, психологія, теорія інформації, нейрофізіологія, журналістика, політологія, теорія реклами, конфліктологія, менеджмент і PR-технології.

Отже, всі пункти, які ми розглянули в першому розділі, познайомили нас з початком розвитку лінгвопрагматики в мовознавстві, багатьма провідними, на той час, мовознавцями, лінгвістами та дослідниками лінгвопрагматичного аспекту. Саме їх дослідження продовжують слугувати базою для вивчення лінгвопрагматичного аспекту в сучасному світі.

РОЗДІЛ 2

ХАРАКТЕРИСТИКА КОСМОГОНІЧНИХ УЯВЛЕНЬ У КОРЕЙСЬКИХ МІФАХ: ЛІНГВОПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ

2.1. Лінгвопрагматичні аспекти у корейському міфі «천지왕본풀이»

Легенди про виникнення Всесвіту в міфології корейського народу розповідає про появу і розвиток зірок, сузір'їв, сонця, місяця, землі та інших космічних тіл. Ці космогонічні міфи також містять історії про створення сучасного світу та походження географічних об'єктів (островів, гір, рівнин тощо).

Лінгвопрагматичний аспект в корейських міфах відіграє важливу роль у розумінні значень і мети міфічних текстів. Він включає в себе вивчення мовних засобів, вживаних у міфах, їхніх семантичних відтінків, контекстуальних нюансів та специфіки комунікативних ситуацій, в яких вони використовуються.

У корейських міфах часто зустрічаються вираження, які мають символічне значення та відображають важливі елементи культури та вірувань корейців. Такі лінгвопрагматичні елементи можуть бути пов'язані з релігійними концепціями, соціальними нормами та етикетом, історією та традиціями. Міфи зберігають пам'ять про їх створення, але при усній передачі часто доповнюються новими епізодами, поясненнями, діалогами. У різних селах і провінціях, один і той же міф може виражатися по-різному. (Лі Кьондок, 2022)

Багато корейських космогонічних легенд існують у вигляді усних оповідань, які шамани використовували під час ритуалів. Ці ритуали називаються «гут» (굿), під час них шамани роблять жертвоприношення для предків, духів та богів. Усі ці оповідання були записані з розповідей корейських

шаманів Му (무) вченими-етнографами у період між 1920 і 1980-ми роками. (Lee Chang-yoon, 2000, ст. 27)

У цих міфах використовується ряд художніх засобів, що вказують на мовні прийоми, які використовуються для досягнення певної комунікативної мети чи створення певного ефекту в мовленні. Ці засоби можуть включати метафори, алегорії, іронію, гіперболу, епітети та інші літературні прийоми. Вони допомагають передати емоції, акцентувати увагу аудиторії, створити образність в мовленні та зробити мовлення більш ефективним та емоційно насиченим. Також, в корейських міфах можна побачити символи, що мають різні значення і символіку, яка специфічна для кожного міфу. Наприклад, символ оливи може означати мир або перемир'я в грецькій міфології, в той час як символ змії може бути пов'язаний з мудрістю чи змінами. У кожному випадку ключ до розуміння символу полягає в контексті його використання в конкретному міфі або історії.

Для дослідження лінгвопрагматичного аспекту в корейських космогонічних міфах, перший міф, який я взяла за основу, є - «천지왕본풀이», який можна перекласти як «Розподіл Небесного та Земного королівств». Одна із міфів створення світу, переданих під час шаманських ритуалів у районі острова Чеджу. У Кореї міфи найкраще збереглися на острові Чеджудо. (Лі Кьондок, 2022) «천지왕본풀이» відноситься до ритуалу, який проводиться першим серед Чогамдже (шаманські пісні, що містять зміст створення неба та землі), який, можна сказати, є прелюдією до великого ритуалу острова Чеджу. Текст має як ритуальні так і міфічні характеристики, і він розкриває історію Короля Неба і Землі та її синів, Нефритового імператора Десона і Нефритового імператора Сосона. В цьому міфі йдеться про часи, коли на небі було два сонця та місяця, від чого людям було спекотно вночі і холодно вночі, але Король Неба та Землі, Нефритовий імператор захотів одружитись на пані Чумен. Оскільки жінка була

дуже бідною, вона позичила рис в Су Мінга. Той чоловік змішав рис з піском і віддав це пані Чумен. Жінка промила рис декілька разів і подала Королю Неба і Землі. Він одразу відчув пісок на зубах і за це спалив будинок Су Мінга, а його дітей перетворив на комах та співаючих собак. Імператор одружився на пані Чумен. Перед поверненням на небо він повідомив жінці, що в неї народиться два сина, тож він наказав назвати їх Дебольван (대별왕) та Сопьольван (소별왕) і дав їй гарбузові насіння. Сталось як Король Небес і Землі сказав, хлопці росли і в 15 років пані Чумен розкрила їм, що їх батько Король Неба і Землі та віддала їм насіння. Посадили їх брати і на стеблях піднялись в небо. Зверху брати побачили як тяжко жити людям і збили вони з величезного лука одне сонце і місяць. Та вирішили брати обрати хто буде правити світом з них. Брат Сумьольван обдурив брата і став правити світом. Брат Дебольван сказав, що раз брат Сумьольван отримав владу над світом шахрайством, то і в майбутньому в світі людей буде брехня, безлад, крадіжка, вбивства та подружня зрада. (Choi Won-oh, 2008, ст. 28-37)

Тож, для дослідження ми взяли цитати з оригіналу цього корейського космогонічного міфу, для того, щоб зазначити знайдені лінгвопрагматичні аспекти. Для початку зазначимо знайдені художні засоби: «인간세상» - людський світ (епітет); «총명부인은 가난해서 저녁 지을 쌀조차 없었다» - настільки бідна, що немає рису на вечерю (літота); «하늘로 올라갔다» - піднялись до небес (гіпербола); «그 자식들도 벌레와 소리개로 변신시켜버렸다» - перетворив дітей на комах і співочих собак (метаморфоза); «천지왕은 지상에 내려와...» - Король Чхонджі спустився на землю (метафора); «부자인 수명장자» - багач довгожитель (епітет);

«고약한 수명장자» - недобррозичливий довгожитель (епітет); «...자신은 저승으로 갔다.» пійти в інший світ (метафора).

Важливими засобами цього міфологічного оповідання є символи, що в ньому використовуються.

Спершу в цьому міфі можна побачити два символи - сонце та місяць. На початку міфу їх парня кількість, що в вказує на хаос на планеті та серед людського життя, але в кінці міфу одне сонце та один місяць, що вказує на баланс між добром та злом. В корейській міфології можна знайти багато історій, де сонце та місяць відіграють важливу роль у створенні світу та регулюванні долі людей.

Інший важливий символ - брати. У корейських міфах брати часто символізують вірність, єдність і силу. Братів зображено як захисників, які завжди стоять на боці один одного у всьому. Вони демонструють важливість сімейних зв'язків і взаємної підтримки в корейській культурі. У корейських міфах братів часто зображують як героїв, які разом вирушають у епічні подорожі, стикаючись із викликами та долаючи перешкоди як команда. Їхні стосунки є зразком гармонії та співпраці в корейському суспільстві. В цьому міфі брати не символізують родинну єдність. Тут брати є протиставленням один одного. Один брат - зло, брехня, шахрайство, сила, влада, другий брат - добро, слабкість, програш.

Насіння гарбуза - це символ влади. Після того, як насіння проросло, брати піднялись на стеблі прямо до неба, в Небесне Царство, де і править їх батько.

2.2. Характеристика лінгвопрагматичних аспектів у обраних творах корейської міфології

Наступний міф про створення світу, який я обрала, для дослідження лінгвопрагматичного аспекту, має назву «Сестра Сонце і брат Місяць» («해와 달이 된 오누이»), який також широко поширений на острові Чеджу. Цей міф являється солярним та місячним оповіданням, тобто, розповідає про походження Місяця та Сонця.

Цей міф розповідає про тигра, який з'їв стару матір, яка поверталася додому після роботи. Переодягнувшись у одяг матері і покривши голову, він пішов до будинку, де матір чекали донька та син. Тигр попрохав їх відкрити двері. Брат і сестра визирнули, а коли зрозуміли, що це тигр, а не мати, вибігли через задні двері й залізли на дерево. Тигр поліз на дерево слідом за дітьми, а брат і сестра почали молитися небесам. Звідти до них спустився металевий ланцюг і вони піднялися по ньому в небо, щоб стати Сонцем і Місяцем. Тигр намагався лізти за ними, але впав і загинув. Спочатку небеса призначили брата Сонцем, а сестру – Місяцем, але, так як сестра боялася темряви, вони вирішили помінятися ролями. Сестра була сором'язлива і випромінювала яскраве світло, щоб люди не могли бачити її належним чином кожного разу. Коли вони бачать її, людей засліплює, так як вони бачать сонце. (The National Folk Museum of Korea, 2014, ст. 347–348)

Тож, для дослідження ми взяли цитати з оригіналу цього корейського космогонічного міфу, для того, щоб зазначити знайдені лінгвопрагматичні аспекти. Для початку зазначимо знайдені художні засоби: «호랑이가 «떡 하나 주면 안 잡아먹지» 라고 한다.» - тигр каже: «Дайте мені рисовий пиріг, я його не з'їм» (персоніфікація); «여동생은 빛을 내리쬐었다» - молодша сестра випромінює світло (уособлення); «...깊은 산...» - глибокі гори (епітет); «호랑이는 목이 쉬어서 그렇다며

핑계됐고...» - тигр виправдовувався, що в нього охриплий голос (персоніфікація);

«...노란 눈을...» - жовте око (епітет).

Цікавим символом в цьому міфі є антропоморфізація небесних об'єктів у солярно-місячних сюжетах, де Сонце та Місяць зазвичай мають протилежні статі та об'єднані родинними стосунками, як чоловік та жінка чи сестра і брат. В корейських космогонічних міфах сонце, відоме своїм життєдайним теплом і енергією, а Місяць, асоціюється з таємничістю і мудрістю. Ці два символи часто зображуються в корейському фольклорі як могутні та божественні істоти, які формують природний світ і спрямовують людство своїм світлом.

В корейських міфах тигр вважається символом сили, мужності і влади. Він часто зображується як важливий та впливовий символ в різних легендах та історіях Кореї. Тигр також може бути пов'язаний з богами і божествами у корейській міфології. Уявлення про тигра як негативний символ в корейських міфах може бути пов'язане з його характеристиками, такими як сила, агресивність і влада. В корейській культурі тигр може представляти зло або небезпеку через свою силу і смертоносність. Такі зображення тигра можуть відображати боротьбу між добром і злом у міфології та віруваннях корейців. Так і в цьому міфі, злий тигр, який з'їв матір є антиподом до добрих брата та сестри, які постраждали від сили тигра. Але, варто зазначити, що сприйняття тигра як негативного символу може відрізнитися в залежності від конкретної історії чи традицій.

Металевий ланцюг в цьому міфі уособлює небесні сили та їх дари. Після того як брат та сестра помолились небесам, ланцюг спустився до них, як захист і допомога. В корейських космогонічних міфах небеса розглядаються як місце найвищої сили та чистоти, де небесні істоти спостерігають за світом людей і керують ним. У деяких міфах небеса також асоціюються з поняттям безсмертя та просвітлення, представляючи царство вічного миру та гармонії. Так і в цьому

міфі, брат і сестра отримали укриття від небезпечного тигру, завдяки небесам, та назавжди отримали безсмертя, перетворившись на місяць та сонце.

У корейських космогонічних міфах можна помітити багато художніх засобів, які допомагають створити образний світ цих легенд. Серед них особливо виділяються метафори, епітети, гіперболи, а також образи та символи. Ці художні засоби допомагають підкреслити та поглибити сенс космогонічних міфів, роблячи їх більш запам'ятовуваними та вражаючими для читачів та слухачів.

Висновок до Розділу 2

В другому розділі ми визначили лінгвопрагматичний аспект в корейських міфах, а саме художні засоби та символи.

Встановили, що художні засоби, як лінгвопрагматичний аспект, відображають вплив мови на сприйняття та реакцію читачів або аудиторії. Вони допомагають здійснювати сприйняття тексту не лише як інформаційного відображення, а й як мистецького твору. Використання художніх засобів дозволяє автору ефективно впливати на емоційну сферу аудиторії, створювати асоціації та викликати специфічні реакції. Таким чином, художні засоби можуть бути важливим інструментом комунікації, що допомагає не лише передати інформацію, але й створити естетичне задоволення або викликати рефлексію.

Після пошуку художніх засобів у корейських космогонічних міфах, а саме, «천지왕본풀이» та «해와 달이 된 오누이», з'ясували що у міфах часто зустрічаються такі художні засоби, як символізм, епітети, метафора, персоніфікація та гіпербола. Ці прийоми допомагають створити барвисті образи та передати глибинний зміст історій, пов'язаних із створенням світу та космічним порядком.

Визначили, що мовно-комунікативні аспекти в корейських космогонічних міфах зосереджені навколо вибору мови та комунікаційних стратегій, які використовуються для передачі історій створення та систем вірувань у корейській культурі. Ці міфи часто включають складні оповіді, які досліджують походження Всесвіту, стосунки між богами та людьми та природний світ. Використання мови в цих міфах служить не лише для передачі культурних знань і цінностей, але й для виклику емоцій, передачі моральних уроків і створення відчуття зв'язку між минулими та нинішніми поколіннями.

Вивчаючи лінгвістичні та комунікативні аспекти корейських космогонічних міфів, ми отримали уявлення про те, як мова використовується для формування та збереження культурної ідентичності та вірувань.

У корейських міфах художні засоби, такі як кольори, форми і символіка, використовуються для передачі різних значень і відтворення різних образів. Наприклад, червоний колір часто асоціюється з любов'ю, пристрастю і силою, тоді як блакитний може символізувати мир, спокій і гармонію. Форми також можуть мати свої власні символічні значення. Наприклад, коло може відображати цілісність або об'єднання, тоді як трикутник може вказувати на різні аспекти життя або рішення. Таким чином, художні засоби в корейських міфах допомагають створити багатогранний світ і розкрити глибинність культури і традицій.

Також, ми виявили, що в корейській культурі символи грають важливу роль у космогонічних міфах. Найчастіші символи, які ми можемо зустріти в корейських космогонічних міфах - це тварини, Небесні сили або Боги і небесні явища, наприклад, зорі, Місяць, Сонце та ін.

Ці символи можуть вказати нам на віру та самосвідомість корейців в минулому. Також, ці символи у корейських міфах, часто використовуються для передачі різних понять і ідей, таких як добро і зло, рівновага і гармонія. Символи

можуть представляти різні аспекти життя, включаючи природу, містику та історію. Висновок може бути тим, що символи у корейських міфах глибоко вкорінені у культурі та традиціях цієї країни, яка має давню історію та багатий фольклор та змальовує корейців як народ, який шанує свою спадщину та живе у гармонії з природою.

Отже, можемо підсумувати, що космогонічні оповідання в корейській міфології мають багато різних варіацій та потребують глибокого аналізу кожного оповідання, з урахуванням етнографічних особливостей тих регіонів Корейського півострова, у яких вони були записані. Дійсно, корейська міфологія наповнена різними космологічними історіями, які розкривають унікальні культурні та історичні аспекти різних регіонів Корейського півострова. Вивчення корейської міфології розкриває глибокий зв'язок між людиною та природою, а також унікальне світосприйняття корейського народу.

ВИСНОВКИ

Кожна країна світу має свої лінгвопрагматичні аспекти в літературі, зокрема в космогонічних міфах. Це може вказувати на особливість народу, їхні цінності, вірування та ідентичність. Так само і корейські космогонічні міфи мають свої лінгвопрагматичні аспекти. Корейські космогонічні міфи відображають глибокі культурні та ідентичність народу, віддзеркалюючи їхні цінності та вірування. У цих міфах відображено віру у божественне створення світу, концепцію добра та зла, а також важливі моменти історії народу. Кожна історія та символ у корейській космогонії має своє значення і надає можливість глибоко зрозуміти корейську культуру та погляди на життя. Одним із ключових аспектів корейських космогонічних міфів є важливість гармонії та балансу у всесвіті. Це проявляється у створенні світу та взаємодії божественних сил. Кожен персонаж та подія у міфах відіграють свою роль у підтриманні цього балансу, що відображає важливість співпраці та взаємодії серед усіх живих істот. Також у корейських космогонічних міфах можна відзначити значення родинних зв'язків та пошану до попередніх поколінь. Багато з історій розкривають теми відданості, відсвяткування спадщини та повагу до предків. Це відображає унікальний підхід корейців до сімейних цінностей та традицій, які є невід'ємною частиною їхнього способу життя. Актуальність роботи пояснюється тим, що таке дослідження допомагає вивчити взаємовідносини між мовними засобами та їхньою функціональністю, розкрити суспільні, культурні та психологічні аспекти мовлення. Його результати мають важливе значення для розвитку мовленнєвих технологій, психолінгвістики та міжкультурної комунікації. Аналіз лінгвістичних особливостей південнокорейських космогонічних міфів, дозволяє глибше зрозуміти регіональну культурну ідентичність Південної Кореї. Наукова новизна даної роботи полягає у тому, що дістало подальший розвиток

дослідження лінгвопрагматичних аспектів, які містяться в південнокорейських космогонічних міфах.

В даній роботі ми ретельно розглянули корейські космогонічні міфи.

Космогонічні міфи - це специфічний жанр міфів, які розповідають про походження світу, Всесвіту, космосу та всього, що існує. Ці міфи можуть включати у себе розповіді про створення світу богами, з'єднання неба і землі, виникнення перших людей або інших істот. У різних культурах та релігіях існують різні космогонічні міфи, які відображають специфіку світосприйняття того чи іншого народу.

Завдяки методу порівняльного аналізу, який використовується для визначення характеристик лінгвопрагматичних аспектів в космогонічних міфах Кореї та методу суцільної вибірки, що дозволив виокремити лексичні одиниці із космологічних міфів з метою формування фактичного матеріалу дослідження, ми висвітлили основні характерні риси традиційної корейської космогонії та лінгвопрагматичних аспектів в міфічних творах.

Для досягнення поставленої мети у вступі ми виконали перелік завдань.

В теоретичній частині ми визначили загальну теорію лінгвопрагматики та її лінгвістичну роль, сформували основні методики до визначення лінгвопрагматики. Ми також встановили в який період зародилась лінгвопрагматика і хто був найпершими дослідниками цього мовного явища.

У даному розділі ми також визначили п'ять наукових підходів до визначення лінгвопрагматики: структурний аналіз, дискурс - аналіз, контент - аналіз, трансакційний аналіз та інтент - аналіз.

Структурний аналіз — це метод, який використовується для дослідження елементів мови, таких як слова, фрази та речення, щоб зрозуміти їхні зв'язки та значення в комунікації. У прагматиці, вивченні того, як мова використовується в

контексті, структурний аналіз допомагає визначити моделі та структури, які передають різні значення та функції в спілкуванні.

Дискурс-аналіз в лінгвопрагматиці - це дослідження текстів та їхньої взаємодії у контексті мовленнєвої практики. Цей підхід дозволяє вивчати, як мовні акти, текстові структури і комунікативні стратегії відображають суспільні норми, цінності та стереотипи. Дискурс-аналіз допомагає розкрити внутрішню логіку мовних спілкувань, виявити приховані смисли та розкрити соціокультурні відтінки текстів.

Контент-аналіз у лінгвістиці зосереджується на вивченні змісту мови, щоб зрозуміти його глибинне значення та наслідки. У прагматиці аналіз контенту допомагає розкрити передбачуване значення використання мови в різних контекстах, наприклад у спілкуванні, соціальних взаємодіях і культурних умовах. По суті, контент-аналіз у лінгвістиці та прагматиці допомагає виявити приховані шари значення, що стоять за використанням мови.

Трансакційний аналіз — це теорія та метод, який використовується для аналізу моделей спілкування та взаємодії між людьми. У контексті лінгвістики трансакційний аналіз зосереджується на розумінні глибинної психологічної динаміки та соціальних ролей, які впливають на використання мови в розмовах. Вивчаючи трансакційні моделі спілкування, лінгвісти можуть отримати уявлення про те, як люди сприймають і реагують один на одного в соціальних взаємодіях.

Інтент - аналіз — це процес визначення основного значення або мети, що стоїть за словами чи діями мовця. У прагматиці аналіз намірів передбачає розгляд контексту, у якому мова використовується для розуміння намірів мовця. Це може включати розуміння цілей, бажань, емоцій і переконань оратора, а також соціальних і культурних факторів, які можуть впливати на спілкування.

В практичній частині роботи, ми дали визначення термінології “космогонічний міф”. Також розібрали та порівняли між собою два космогонічних міфа Кореї «천지왕본풀이» та «해와 달이 된 오누이».

У нас вдалося виявити різні мистецькі засоби, які часто зустрічаються в обраних міфах. Крім того, ми знайшли символи, які використовуються в космогонічних міфах, і докладно проаналізували їх значення в рамках корейської культури.

Наше дослідження знаходить лінгвопрагматичні аспекти в корейських космогонічних міфах, а саме художні засоби, символічні образи та виявляє, що кожний корейський космогонічний міф має свої унікальні характеристики, а також різноманітні взаємопроникні зв'язки між ними.

У корейських міфічних творах важливо визначити лінгвопрагматичні аспекти, оскільки вони допомагають розуміти контекст та смисл текстів з точки зору вживання мови. Одним із цікавих аспектів є вживання специфічних мовних засобів для передачі певних культурних цінностей та поглядів. При цьому важливо враховувати вплив мовних структур та граматики на сприйняття інформації та передачу емоцій у міфічних творах.

Дослідження лінгвопрагматичних аспектів корейських міфічних творів може розкрити особливості способів вираження дійових осіб, їх мотивацій та взаємодії в міфологічному світі. Також важливо вивчити використання риторичних засобів та образів для створення атмосфери та настрою в міфічних оповіданнях.

Основна ідея зводиться до того, що дослідження лінгвопрагматичних аспектів у міфічних творах корейської культури дозволяє нам краще осягнути унікальність та сутність цінностей народу через різноманітні образи, виразні мовні засоби та особливий спосіб мислення, який проявляється у міфологічних формах уявлення.

Завдяки виконанням всіх поставлених перед собою завдань, задля дослідження корейських космогонічних міфів, ми досягли поставленої мети дослідження, яку вперше озвучили у вступі, а саме, виокремили і проаналізували лінгвопрагматичні аспекти в корейських міфічних творах.

АНОТАЦІЯ

이 연구의 목적은 신화 속의 작품에서 전통적인 한국 우주론과 언어적 실용적 측면의 특징을 조명하는 것이다. 이 연구는 언어 매체와 그 기능 사이의 관계를 연구하고 언어의 사회적, 문화적, 심리적 측면을 밝히는 데 도움이 된다. 그 결과는 언어 기술, 정신 언어학, 그리고 문화간 의사소통의 발전에 필수적이다.

목표를 달성하기 위해서는 언어 실용주의의 정의에 대한 이론적 접근 방식을 식별하고 일치시키고, 일반적인 언어 이론과 언어 실용주의 측면의 기본 개념을 명확히 하고, 현대 언어 지식에서 그것의 역할을 정의하는 것이 필요하다. 한국신화의 양상에 대한 언어적 실용주의를 다음과 같이 분석하기 위해 선정된 한국 우주신화의 줄거리를 검토한다.

첫 번째 장은 언어 실용주의의 정의에 대한 주요 과학적 접근법과 현대 언어 지식의 구조에서 언어 실용주의의 역할을 검토한다. 우리는 언어 실용주의가 무엇인지 배웠고, 언어 실용주의를 정의하는 다섯 가지 주요 과학적 접근법을 강조했습니다. 그들은 또한 이 현상에 대한 첫 번째 연구와 현대 언어학의 구조에서 언어 실용주의의 역할에 대해 배웠고 언어 실용주의와 같은 현상에 대한 첫 번째 연구자들을 발견했다.

두 번째 장에서는 한국의 우주신화마다 고유의 특징이 있는 것으로 나타났다. 즉, 상징과 예술적 이미지입니다. 이 장에서 우리는 한국 신화의 원본에서 예술적인 이미지와 상징을 찾아냈고, 한국 우주 신화에서 가장 흔하게 볼 수 있는 이미지들을 요약했다.

한국 우주신화를 연구하는 과제를 모두 수행한 덕분에 우리는 한국 우주신화의 언어적 실용적 측면을 특성화하는 연구목표를 서문에 처음으로 발표했다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Бех І. Д. (1998) Особистісно-зорієнтоване виховання: навч.-метод. посібник

Селіванова О.О. (2008) Сучасна лінгвістична енциклопедія: Напрями та проблеми: підручник. Полтава.

Бацкевич Ф. С. (2009) Лінгвістична прагматика: спроба обґрунтування проблематичного поля і дослідницької одиниці.

Бацевич Ф.С. (2010) Нариси з лінгвістичної прагматики: монографія. Львів.

Шабат-Савка С.Т. (2005) Роль антропоцентричного фактора у моделюванні діалогічних ситуацій. Лінгвістичні студії: зб. наук. праць. Донецьк

Лі Кьондок. (2022) Корейські міфи. Від небесного владики та принцеси Парі до королів-драконів та духів-охоронців.

J. L. AUSTIN. (1962) OXFORD AT THE CLARENDON PRESS.

CHANG CHU-KEUN. (2013) Jeju Shamanism and Narrative Shamanic Hymns. The Ethnological Study of Korean Mythology. Seoul.

CHOI WON-OH. (2008) An Illustrated Guide to Korean Mythology. Kent. Global Oriental.

Lee Chang-yoon. (2000) Regional characteristics of northern-type and Jeju-type creation myths. Seoul. Jipmoondang.

The National Folk Museum of Korea (2014) Encyclopedia of Korean Folk Literature: Encyclopedia of Korean Folklore and Traditional Culture Vol. III. Seul. Guidance Media.

Електронні ресурси:

한국민족문화대백과사전. <https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0056050>